

Arrest

nr. 59 954 van 19 april 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X alias X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X alias X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 juli 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 14 juli 2008 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest nr. 23 170 van 18 februari 2009.

Gezien het arrest nr. 208 069 van de Raad van State van 12 oktober 2010.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. SCHOUTEN die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 9 april 2008 een asielaanvraag in.

1.2. Op 11 april 2008 verzoekt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de Griekse autoriteiten om overname van verzoeker.

1.3. Op 23 mei 2008 stemmen de Griekse autoriteiten in met de overname van verzoeker.

1.4. Op 14 juli 2008 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 71/3, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 11 december 1996 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt het verblijf in het Rijk geweigerd

*aan de persoon die verklaart te heten A. K. O. {...}
geboren te Bagdad, op (in) 21.12.1982
van nationaliteit te zijn: Irak
die een asielaanvraag ingediend heeft.*

REDEN VAN DE BESLISSING:

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Griekse autoriteiten toekomt, met toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 18§7 van de Europese Verordening (EG) 343/2003.

Betrokkene verklaart niet te weten in welk land hij samen met de smokkelaar was beland toen hij vanuit Irak via Syrië en Turkije in Griekenland is terechtgekomen toen zij moesten overstappen op de luchthaven van Griekenland.

Betrokkene heeft op illegale wijze de grens overschreden met Griekenland, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste documenten, en de Griekse overheid heeft op datum van 23/05/2008 ingestemd met de vraag tot overname van bovengenoemde persoon.

Op 31/03/2008 werd betrokkene onderschept op de luchthaven van Zaventem komende van vlucht SN3252 uit Athene. Betrokkene was in het bezit van een vals Roemeens paspoort. Op 09/04/2008 vroeg betrokkene asiel aan in België in het Repatriëringscentrum van Steenokkerzeel. Op 11/04/2008 werd een overnameverzoek op basis van art. 10§1 van de Dublin Verordening aan de Griekse autoriteiten verstuurd. Op 25/04/2008 hadden de Belgische autoriteiten nog geen antwoord van Griekenland ontvangen. Als gevolg hiervan en op basis van art. 18§7 van de Dublin Verordening wordt Griekenland de verantwoordelijke staat en dient Griekenland over te gaan tot terugname van bovengenoemde persoon. Op 23/05/2008 heeft Griekenland zijn akkoord gegeven tot overname van bovengenoemd persoon.

Betrokkene heeft geen specifieke elementen aangehaald waarom zijn asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden. Betrokkene verklaart dat het zijn bedoeling was om naar Zweden door te reizen omdat er een paar vrienden wonen.

De Griekse autoriteiten bevestigen echter uitdrukkelijk dat betrokkene een asielaanvraag kan indienen bij zijn terugkeer in Griekenland. Griekenland heeft de Conventie van Genève dd. 28/07/1951 ondertekend en neemt net als België een beslissing over een asielaanvraag op basis van deze Conventie en beslist op eenzelfde objectieve manier over de aangebrachte gegevens in een asielverzoek. Bovendien geeft betrokkene geen enkele informatie over een niet correcte of onmenselijke behandeling door de Griekse autoriteiten. Betrokkene kan dus niet aannemelijk maken dat er een reëel risico bestaat dat Griekenland hem zal repatriëren en dat hij als dusdanig zal blootgesteld worden aan een behandeling die strijdig is met art. 3 EVRM. De Griekse autoriteiten zullen bovendien tenminste vijf werkdagen vooraf in kennis gesteld worden van de overdracht van betrokkene, zodat aangepaste opvang kan voorzien worden.

Betrokkene verklaart in goede gezondheid te verkeren. Er is derhalve geen concrete basis om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen op basis van art. 3§2 of art. 15 van de Verordening.

Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten en zal hij worden overgedragen aan de betrokken bevoegde Griekse autoriteiten.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Uit de door de verwerende partij op 14 maart 2011 aan de Raad toegezonden stukken blijkt dat verzoeker, onder een andere identiteit, op 6 juni 2010 een asielaanvraag in België heeft ingediend en dat deze asielaanvraag overgemaakt werd aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verdere behandeling.

Gevraagd naar zijn belang gelet op voorgaande bevestigt de advocate van verzoeker ter terechtzitting uitdrukkelijk dat verzoeker onder zijn echte identiteit, zijnde S.O.A.A.S. {...} een asielaanvraag heeft ingediend en dat deze behandeld wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Beide partijen stellen ter terechtzitting dat het beroep zonder voorwerp is geworden.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Aangezien de Belgische autoriteiten beslist hebben tot behandeling van de asielaanvraag van verzoeker kan verzoeker geen voordeel meer halen uit het door hem ingestelde beroep. Ambtshalve wordt vastgesteld dat verzoeker niet meer getuigt van het rechtens vereist actueel belang bij het aanvechten van de bestreden beslissing.

Het beroep tot nietigverklaring is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter,

mevr. A. WIJNANTS,

rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. DE MUYLDER,

rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. VAN CAMP,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAMP

M. BEELEN